

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **2** CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, num. 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Cuba Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

L' ACOSTUMAT A PENDRE POLVO (C)

1. No hi ha res al mon tant deliciós com pendre un polvo.—2. Ja comenso á sentir aquellas pessigollas tant dolsas.—3. Estiguem previnguts que 'm sembla que aviat farà efecte.
4. A la una..... á las dugas.....—5. Dormi..... nus..... te..... ¡Etxémi!.... ¡Tecum!—6. ¿No veuhen? Ja estich més desahogat; pero.....
7. Si are pogués ferne un parell més.....—8. ¡Caratsus! Pica; pero no vol fer l' efecte.—9. ¿Con qué no vols sortir? Ja veurás, un clavo saca otro clavo.
10. Potsè 'l rapé no es prou bó.....—11. ¡Si es com sempre! Mamella de monja barrejat ab lo de pesseta l' argens.—12. Si are no fá l' efecte.....

NOTA: Y are si volen saber lo que succeheix, fornin á comensar.

LA PÓLVORA.

Posada-Herrera vá arrivar á Madrid. D. Joseph es un senyor de certa edat, molt tocat y posat en totas las sévas cosas, aficionat á fer pensar molt y á no posar res en clar. Si en lloch de ser persona, fos un grabat, l' imprimiriam en la *Campana* y 'l posariam en la secció dels geroglífichs. Sent aixís, y després de haverse estat uns quants anys retirat á Llanes, figúrinse si al arribar á Madrid vá per parlar, en nom de Déu, als uns y als altres.

Los canovistas sobre tot, estavan que no hi veyan de cap ull. —Ha arribat D. Joseph, deya un. Deixémlo fer: ell será qui 'ns desembrassará 'l camí. —D. Anton, afegia un altre que desde que dejuna té 'l nás molt fi, D. Joseph desde que ha vingut fá una fortor de pólvora que no s' hi pot tenir cara. —¿Pólvora? replicava un pessimista. Aixó no té res de particular. Com que á Llanes no tenia res més que fer, s' entretenia á cassar moixons. Aixó será que las mans encara l' hi pudan. —Y are s' entretindrà á cassar sagastins, observava un optimista. Porta pólvora: ho sé de bona tinta, y no la porta pas á las mans, sino á la butxaca. —A véure... á véure... á véure... Ja sentirém l' espatech, deyan á coro 'ls pobres conservadors, que ja comensan á estar cansats de la quaresma.

Y efectivament, l' espatech vá venir. D. Joseph, en vigíllas del seu sant, va pèndre possessió del Concell d' Estat, vá pronunciar un discurs, y entre altres cosas vá dir: «Las ideas son lo mateix que la pólvora: lliure y escampada la seva inflamació serveix per entretenir á la quitxalla y á la gent dels pobles. Pero comprimida estalla y produheix mals incalculables y catástrofes com la que tots deplorém en los actuals moments.» D. Joseph aludia al assassinat del Czar de Russia. Y á propòsit: aquestas ideas tan sensatas y naturals, als conservadors los hi vá fer l' efecte de un petardo, ó millor dit encare de una de aquellas bombas dels nihillistas. No s' ho creyan pas que D. Joseph estigués tant temps retirat á Llanes, per sortir ab una etzegallada com aquesta.

*) (Transcrit del periódich de Munich «*Fullas volants*».)

Pero no hi ha més.
Els se creyan que la pólvora de D. Joseph tiraria á terra 'l govern liberal, y lo que ha tirat á terra han sigut las esperansas conservadoras.
La frase ha explotat com una barrinada.
Los seus efectes son desastrosos entre la gent de la reacció.
Los seus efectes son molt consoladors entre la gent de la llibertat.

A n' en Cánovas se l' hi diu:
—D. Anton, vosté reconcentrava la pólvora, vosté l' acumulava; vosté la tatxonava; ay de vosté y ay de tots, si hi hagués arribat sols una espurna! La meytat de l' Espanya s' esquerdava.
Y á n' en Sagasta l' hi vé á dir:

—Miri D. Mateu, deixi que s' escampin las ideas, no las cohibeixi, no las arremolini, no las concentri. Miri que las ideas reconcentradas son com la pólvora, estallan y tot se 'n vá enlayrel!

Tinga present lo que ha succehit á Russia.
La bomba dels nihilistas que vá acabar ab la vida del Czar no estava pas carregada de pólvora, ni de nitro-glicerina, estava carregada de ideas concentradas.

¡Quán millor no hauria sigut, que aquelles ideas haguessin pogut escamparsel!.

De manera que per aré devém aquesta ensenyansa á D. Joseph Posada Herrera.

Lo qu' es jo no tinc cap inconvenient en subscriure aquell párrafo del seu discurs.

Y per celebrarho, si vol, lo convido.
Al fer lo primer brindis, no t' em més que tréure 's lo pot de pólvora, obrirlo, tréure'n uns quants granets y tirarlo dintre del vi.

La pólvora ab lo vi dona valor.
Y 'ls fusionistas lo necessitan per tenir fé ab la llibertat, y nosaltres per anar endavant.

¡Endavant sempre, ab las ideas ben escampadas com la pólvora, que serveix per manifestar l' alegría!

P. K.

ni se pintar, ni fer res,
com no siga jugá al solo.
¡Treballar! No fa per mí,
perque 'm pesan mo l' los brassos,
y á més no 'm puch ajupl.
¡Si des diners lo dormí...
ay, que 'n tindria! ¡a cabassos!

Francament un hom s' hi pert
entre mitj de tantas penas.
¡Quin destino més incert!
¿Y aquells vuit anys de poder
del conde de las Aímenas?

¡Tant satisfet que vivia
pensant qu' al ó era writal!
—¡Ay! deya jo cada dia,
al vespre quan m' adormia,
d' aixó 'n dich fe icital!

Res, son vents de la fortuna
que jugan ab la existencia.
Pés uns surt lo sol tot d' una,
á mí m' ha sortit a lluna
y, per cert, la de Va encia.

Y que no hi ha que intentar
tréure 'n Sagasta per ara.
¡Si tingués de dejunar
fins que 'l podrém derribar,
ja estava fresch ay la mare!

¿Cóm ho faig trobantme així,
per sortir d' aquest enredo?
¿qué haig de pensar? ¿qué haig de dir?
¿puch seguí vivint aquí?
¿me 'n vaig d' Espanya? ¿m' hi quedo?

¡Ah, no, no! Ja estich cansat
de rodar de dreta á esquerra
y trobarho tot tancat:
reculo 'i que m' ha quedat
y apa, ¡alante! á seguir terra.

¡Que tants duptes valia 'l mon!
Nada, ja estich decidit:
Per lliurar-me d' un afront
me 'n vaig cap á Port-Breton;
si se 'm menjan, bon profit.

C. GUMÁ.

Estavan ajuntats y 'ls desjuntan. Tenian arrels á l' administració municipal y 'ls arrencan.

Los conservadors cridan y 's queixan, dihent que acudirán als tribunals contra 'ls gobernadors y que armarán la de Déu es Cristo.

Jo 'ls deixaria fer: y al mateix temps publicaria una nota qu' expressés los motius de las destitucions.

L' Ajuntament tal, destituhit per tal trampa; tal altre per tal embolich; tal altre per tal ilegalitat. Aixís se donaria una satisfacció al país y un' altra satisfacció rabiosa als conservadors que are xillan.

Algun periódich de Madrid vá dir que Barcelona havia despedit al ajuntament de 'n Fontrodona ab una iluminació general.

No es cert: vá tractarse de ferse; pero després de molt reflexionar vá deduhirse que tots los regidors plegats no valian una gota de cera.

Una frase del emperador de Alemania, aixís que va enterarse del assassinat del Czar de Russia:

—«Está vist! Ningú pot protegirnos. Un poder superior disposa dels nostres destinos.»
Sense comentaris.

Los conservadors se queixan de que 'ls gobernadors de 'n Cánovas tregain á certs ajuntaments que no fan gaire bona cara.

Vamos á veure ¿qué dirian si 'l govern que aratenim hagués publicat un decret en aquesta forma?

«Article primer. Los gobernadors civils procediran á la renovació total ó parcial de las diputacions provincials y ajuntaments de las sevas respectivas provincias, si ho judican oportú.»

Donchs mirin, aquest decret es lo que vá donar en Cánovas aixís que vá pujar al poder.

Las professons sempre tornan á l' iglesia.

A Cuba s' han descubert nous desfalchs. Las irregularitats descubertas fins are, pujan á 18 milions de duros.

Aquí s' está arrencant l' herba; pero á Cuba el care grava.

Diguin que si 'ns descuidém una mica, 'ls empleats que van posarhi 'ls conservadors, s' emportan l' isla dintre de la butxaca.

Lo govern de la República francesa ha obert un empréstit de mil milions de franchs destinats á obras públicas.

Ne demanava mil milions, y se n' han sascriit quinze mil milions.

En cambi á Espanya, en materias d' obras públicas, si 'l govern demana un dia 50 duros per resseguir la teulada y tapar goteras, no trobará qui 'ls hi deixi.

¡Lo que son las cosas!
Los conservadors desde que no gobernan están trayent foch pels caixals; nosaltres, en cambi, no goberném, y estém d' alló més tranquils.

Y es qu' ells no saben viure del aire del Cel.
Y nosaltres sí, perque l' ayre del Cel es l' ayre de la llibertat.

Una de las cosas que 'ls desespera es la tranquilidad dels republicans.

Perque ells son molt ben intencionats y 's figuraran que encare no pujaría una situació liberal, nosaltres comensaríam á abusar de la llibertat y 'ls prepararíam la cosa, perque ells poguessin tornar, dihent:

—¡Veyéu com aquest país no está prou preparat per practicar certas ideas?

Y vinga desseguida amordassar á la premsa, declararnos ilegals y menjar lo bossí del presupuesto ab pau, quietut y bona armonía.

Per are ho tenen lluny, y precisament de aixó plora la criatura.

En quan á nosaltres, si no tinguésem la satisfacció que dona veure que podém propagar las nostras ideas, sense sortirnos de la llei, tindríam la gran alegría de veure com espeternegán.

No hi ha res més deliciós que á uns homes que deyan que montavan tant bé veure com perden los estreps.

LA VEU DELS CORRESPONSALS.—Una altra excomunió á la llista Aquesta darrera 'a debém als missionistas que varen passar pel poble de Clariana, prop de Igualada. Y no sol-

UN CESSANT.

Vaja, abur vida divina,
somniai dolços cel brillant;
abur recó d' oficina;
adios Puig, adios Urpina;
ja 'm torno á trobar cessant,
¡Cessant! Es á dir privat
dels moments d' aquest or vil
que 'ns proporciona ca'sat,
roba, teca, pis parat
y cosas per 'quest istil.

Semba un somni com hi ha mon,
que jo 'm trobi en aquest cas;
pero l' paper no s' confon,
las lletres ben claras son:
—Cesante; no venga más.

Qu' es igual que si 'm digués:
—«Desde avuy se queda en bianch,
y ja no menjará més
perque no tindrà diners
y al mon no 's fa res de franch.

Si viu haurá de entraparse,
passará cent purgatoris
per vestirse y per ca'sarse,
y si no pot aquantarse
la so'ució es c' ara: mórís»

No cal que diguin que aixó
es un ance dels més tristos:
del modo que quedo jo
soch de pitjor condició
que 'ls que van á vendre mistos.

¡Ay Déu meu! Quan un repassa
la videta que ha tingut!
¡alló si qu' era gangassal!
Aquella santa catxassa,
aque la hermosa quietut.

Aquellas horas passadas
cargo anthi 'l cigarret,
aque las tardes rosadas,
de brometas y foradas
á Pedraibes y al Putxet...

Are tot al ó ha fugit,
tot ha anat al botavant
y 'l dia se 'm torna nit.

¡Tot so et pobre, aburrit!
¡Ay qu' es trist lo ser cessant!
¿Cóm ho faig? ¿cóm m' ho engipone
per conservar-me la vida?

per més vo tas que jo hi dono,
penso medito, enrahono,
pero no hi trobo surtida.
Jo qu' en ma vida bi aprés
cap carrera, per se 'n bolo,
ni se la regia de tres,

N capellá, vicari de una de las parroquias de Madrid més conegudas, s' emporta una xicota molt mace, filla de una casa de dispesas.

Ole con ole ¿me entiende usted?
Dos capellans á Madrid mateix son sorpresos en una casa de joch estirant l' orella al gat.

Aquests y l' altre ¡quins tres capellans per dir un ofici!

Y vajin apuntant:
A la Catedral dias endarrera vá trobarse un manyech de claus, que precisament obrian tots los panys dels armaris, sagrais, caixas y demés ahont s' hi tanca algun objecte de valor.

Algú vá atribuir á miracle aquest trobo de claus; pero per lo que pognés ser van reforsarse tots los panys.

Item més:
Al Pi 'l dia de Sant Joseph hi havia 'l bisbe que vá está escoltant ab molta atenció la conferencia que predicava 'l Dr. Vallet.

Donchs aixís que vá alsarse, vá desapareixe 'l cuixí del estrado, sense que cap dels numerosos patjes y familiars que 'ls rodejavan s' adonés de res.

Aquesta desaparició es misteriosa y no pot atribuirse més que á miracle.

En tot cas indica que 'ls successors del pescador de Galilea, no han de seure ab cuixins sino ab cadira de boga.

Ja veuen que no 'ns falta rumbo, ab lo desitj de complaure 'ls.

Avuy, á més de la caricatura ordinaria, y de la que transcribim de un periódich alemany, doném lo retrato del Czar de Russia, assassinat pels nihilistas.

A més ja tenim demanat lo cróquis auténtich del atentat, á fi de donarlo, aixís que arribi ai nostre poder.

La Campana de Gracia pagaré sempre de aquesta manera 'l favor que 'l públich l' hi dispensa.

Ha comensat una gran dansa de Ajuntaments. Es natural: no se 'n volian anar y 'ls treuen.

zament nosaltres varem quedar excomunicats, sino que tots los que 'ns llegeixin aixís com a la Colmena y al Diluvi, y vagin a confessarse no serán absolts en lo sagrament de la penitencia. Ademés ván recomenar que delatessin als lectors d' aquests periódichs, per borrarlos de la lista dels católichs.

Extracto de un sermó del rector de Caldas de Montbuy: «L' altre dia al passar per un carrer vaig sentir á dir que á la missa de sis hi anavan los pobres y á la de dotze los richs. Donchs bé, teniu d' entendre que á la de sis hi arprelegat sis duros per fer arreglar las campanas; veyám en aquesta quant arprelegaré sent d' advertir que á més de las pessas de dos, també será admesa la plata.

A Torroella de Montgrí hi ha un vicari que 's diu Mossen Pau, que sempre está de mal humor. L' últim diumenje p-rque tingué d' esperar dos ó tres minuts per batejar una criatura se 'n vá anar de la iglesia, deixant no més que 'l campaner, que ab maís modos doná á compendre que 'l bateig se 'n tornés. Després que 'l pare de la criatura l' aná á buscar á mitja fenyá va desferse ab paraulotas contra 'ls del bateix. Un capellá tant impacient, si 'l fan estar un quan temps al Purgatori, es capás de morir-se de ràbia.

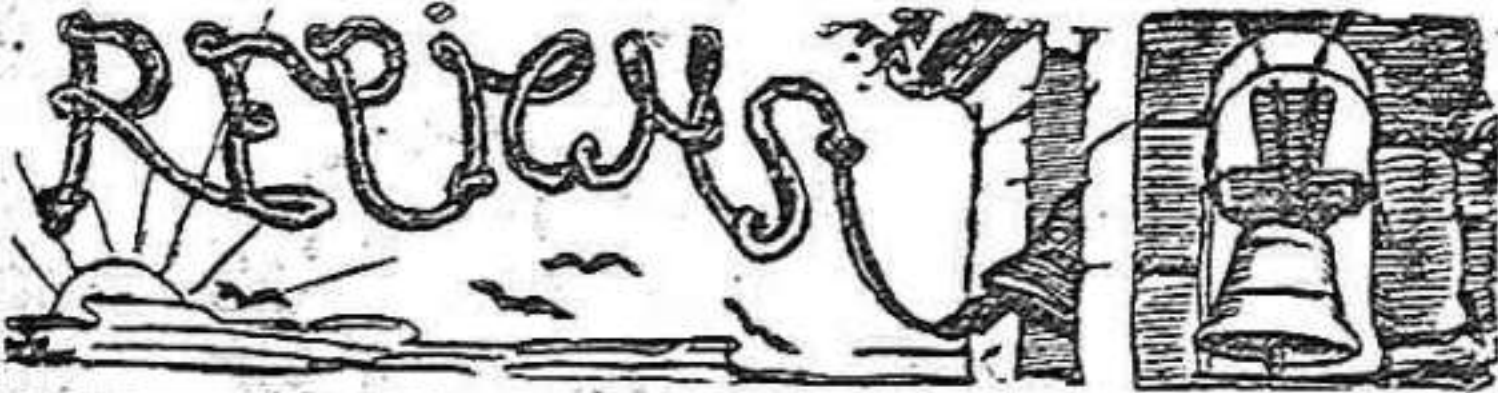
Lo rector de Castellbisbal vá declarar desde la trona que no donaria terra sagrada á tots los vehins qu' ell sapigués que 's mediquessin per l' homeopatia. Jo fos d' eil no donaria terra sagrada sino als malalts que prenguessan l' aygua de Lourdes.

Alguns neos de Rubí ván alarmarse perque 'l mestre públich feya cantar als seus deixebles la Marsellesa, y aconsellavan als pares que no fessin anar als fills á estudi. A' guns volian treure 'ls; pero més ben enterats, varen saber que lo que cantavan los noys, era 'l pare nostre, ab la tonada de la Marsellesa. —Vels'hi aquí un modo de tenir content á tothom.

Lo rector de la mateixa vila fá poch's dias vá tractar del nihilisme, dibent que á n' eil' hi havia cabut la gloria de haver confessat y convertit á un dels principals jefes d' aque la secta, que després vá ser un dels principals defensors de la religió católica romana. —Vels'hi aquí un rector que á Russia hi fá molta falta!

ALEJANDRO II, CZAR DE RUSSIA
ASESSINAT PELS NIHILISTAS.

Madrid s' ha operat ab tota felicitat un cas de transfusió de la sanch.

L' operació consisteix en donar sanch bona de un que n' hi sobri á un altre que n' hi falti.

Senyors: com que 'ls conservadors han sortit del poder grassos y robustos y han deixat als contribuyents no més que ab la pell y 'ls óssos, no seria mal que 'l govern decretés una transfusió en favor de tots los que la necessitan.

Lluïsa Michel, en un meeting de caps-calents celebrat á París per commemorar l' assassinat del Czar, vá dir que Russakoff no havia fet més que cumplir ab son deber: que matar al Czar no tenia res de particular; y qu' ella mateixa, si convenia estava resolta á matar á un home.

¡Qui sab! Potsé 'l mataria ab un panillo de fermitxa.

Un concurrent vá dirli: —Ciudadana Lluïsa, vol ferme un favor? Mati al meu sastre que no 'm deixa viure á sol ni á sombra.

Sobre la frase de 'n Posada Herrera, lo mateix autor, al veure la gresca que vá armarse, digué: —Dimontri! No sembla sino que jo haja inventat la pólvora!

Un demócrata: —Sf, D. Joseph, si no l' ha inventada, talent t'è, per inventarla. Are lo que interessa es que apunti dret y que no la gastis en salvas.

Los periódichs francesos contan molts anécdotas del Emperador de Russia, víctima dels nihilistas, y del seu fill que l' ha succehit al trono.

Aquell era molt amich dels alemanys; aquest en cambi es molt amich dels francesos.

De tal manera, que durant la guerra del any 70, vá prohibir que 's parlés alemany davant d' ell, posant una multa als que olvidavan la consigna.

L' emperador, son pare, al veure 'l cada demati, per ferlo cremá, l' hi d'ya invariablement: —Guten morgen mein sohn (bon dia, fill meu).

Y al mateix temps ficantse la mà á la butxaca l' hi entregava un bitllet de 25 rublos, l' import de la multa.

Llegeixo en un periódich:

QUENTOS.

Entre dugas criadas que festejan:
—De qué fá 'l teu xicot?
—Vet' aquí que are no 'm recorda si 'm vá dir qu' era vidrié ó brigadié, ¿Y 'l teu?
—Tampoch me recorda si 'm vá dir qu' era empedrador ó emperador.

En un estanch hi entra un jove fent un gran estornut. Lo pobre está costipat. Demana cigarros y l' estanguera presentantli una capsa especial l' hi diu:

—N' hi donaré d' aquestos.
—Ay, ay: veig que aquestos tots son dents.
—No hi fá res.
—¿Cóm no hi fá res?
—No senyor. ¿No está costipat?
—Sí senyora.
—Donchs aixís com aixís, al tabaco tampoch hi trobará cap gust.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—Tinté.
 2. ID. 2.ª—Dotzena.
 3. SINONIMIA.—Aranya.
 4. TRENCA-CLOSCAS.—Villarrodona.
 5. GEROGLIFICH.—Entre dos amichs no hi ha pá partit.
- Ha endevinat totes 5 solucions lo ciudadá Toni Grice; 4 Pá y Naps. Noy d' Oris y Matafaluga; 3 Escanya-gats y Vibora; 2 Pastanaga, Zalameo y Bisbe Salat; y 1 no més Anton de las Cansons.

ENDEVINALLAS.

XARADAS.

I.
Comprá una tot tant hu quarta
no crech ho fés ningú més
com ho féu un h- dos tres,
per regalaria á la Marta.

Y. E. PUNTARRI.

II.
Menjar hu me fá segona;
llegir tot molt gust me dona.

E. S.

III.
Si hi ha dos al estofat
per prima es lo tot guisat.

S. E.

SINONIMIA.

Quan la tot en tot estava
diu que 's lliurá de la mort
per la total que portava
de la Verge de la tot.

TRENCA-CLOSCAS.

Ignasi, Oriol, Narcis, Nazata, Andreu, Teodoro Simon, Camilo, Tomás.
Posar aquests noms en columna de modo que digan un poble de Catalunya.

PAGESET.

GEROGLIFICH.

Extremextrem.

S. R.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse 'ls ciudatans Toni Grice, Pau Sala, J. E. Puntarri, Vila de l' Os, S. B. de M. de R., Mete y Saca, Un figuerench y Narcis de l' Olla.

Las demés que no 's mencionan no 'rs serveixen com y tampoch lo qu' envian los ciudatans E. San Gregori, Pierantoni, Josepeth de T., Quim de l' Hostia, Un de Ripollat, Saragata, Zambomba, Un fadri y Tururut dotz horas.

Ciudadá S. B. de M. de R.: De lo que 'ns envia no aprofitarém mes que una mudansa, un rombo y un trenca closcas.—Xocolate de 5 rals: I. s'ertarém lo rombo.—Doble sis: La poesia 'ns agrada pero no per publicarse. Farsan d' altres en las quals l' escena no siga tant comuna.—Zepol: Se l' hi dirá; pero no miri tant prim, sino á mitja edat no hi veurá.—J. Reig y Vilardell: Lo temps que emplea en corretjir probas y demés, emplebil estudiant. Lo mérit principal d' escriure no consisteix en tenir 14 anys, sino en fero bé.—Aprofitarém un quento.—I. F. C. Igualada, E. C. Caldas, y P. S. Kubi: Gracias per las oiciacs que 'ns transpreten.—J. D. Sant Climent: L' assumpto es molt delicat y podria dar lloch á uga causa per injurias. Si vosté vol corre ab las conseqüencias no tenim cap inconvenient en complaure'l.—Danton Torroella: La semana pasada vá arribar tart la seva carta. En la present queda complascut.—Mete y Saca: Insertarém lo logogrifo.—Vila de l' Os: Idem lo quadrat.—J. E. Puntarri: Idem los tersos de sílabas y lgeroglifich.—Toni Gric: Lo demés no 'ns serveix: no es ases sino ases.—Escanya-gats: Publicarém lo quadrat y 'l logogrifo.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluïsa Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

PRIMAVERA NOVA, JARDINER NOU.

L' aygua de aquesta regadora tè dugas ventatjes. Per una part farà creixe á la planta y per altra part ofegarà 'ls cuchs y orugas que intentan devorarla.